

Nürnberg, 8. Juni 1562

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 473f.

S. D. Ruinas patrimonioli nostri tandem quasi tibicinibus nescio quām firmis suppositis fulciui, et discessi è patria reuertens ad meos. Atque hīc commorans non potui facere, quin aliquid ad te litterarum darem. Hīc Ioachimi filij litteras accepi scriptas Florentiae, quibus summam humanitatem summi viri Petri Victorij, et studium erga se singulare praedicat. A quo cùm non contemni me, vel etiam magni fieri intelligam, sanè laetor. Hoc enim doctiorem nostra hac aetate cognouisse mihi videor neminem. Bona igitur illius existimatio de me non potest non esse mihi iucundissima, praesertim cùm vtilitas inde peruerterit ad filium meum, cuius commoditati obstare in rebus neque expeditis nostris et difficilibus nihil me esse passurum decreui, et fortasse in hac tenuitate mea Theognideam κατάφασιν refellam, ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν. Rides scilicet ad haec φιλοσοφούμενα. Etiam mihi ista videntur similia vulpeculae ὑποκρίσει, quae vuas non posset adipisci. Quare missa haec faciamus, et amicitiam nostram atque studia colamus, à quibus me tam diu abesse mihi dolet. Te bene valere opto. Salutem dices Dn. Moibano et Dn. Hencelio inprimis. Vale. Norimberga. 6. Id[us] Iunij. Magnificum et generosum Dn. Vlrichum, si videbitur, et opportunitas feret, meis verbis cum reuerentia salutes velim. Anno Christi 1562.